

DET KONGELEGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

St.meld. nr. 9

(2003–2004)

Om utviding av Trollfjord I kraftverk i Trollfjordvassdraget

*Tilråding frå Olje- og energidepartementet av 7. november 2003,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Bondevik II)*

1 Innleiing og samandrag

1.1 Innleiing

Olje- og energidepartementet legg her fram melding til Stortinget om avslag på søknaden om utviding av Trollfjord I kraftverk i Trollfjordvassdraget i Hadsel kommune i Nordland fylke. Olje- og energidepartementet avsto søknaden den 21.12.2000. Konsesjonssøkjaren har i medhald av vassdragsreguleringslova § 8 kravd at avslaget frå departementet vert lagt fram for Stortinget.

1.2 Bakgrunn for saka

Trollfjord Kraft AS, den gong Hadsel Energiverk AS, søkte i 1998 om løyve til utviding av Trollfjord I kraftverk.

Prosjektet er ikkje vurdert i Samla Plan da planen kun femner om prosjekt over 5 GWh.

Hadsel kommunale Kraftverk, seinare Hadsel Energiverk AS, nå Trollfjord Kraft AS, fekk ved kongeleg resolusjon av 28. januar 1949 løyve til å regulere Trollfjordvassdraget og å overføre vatn fra eit nabofelt. Løyvet gav rett til å regulere vassdraget ved å senke vatnet 19,3 m. Det er to kraftverk i Trollfjord, Trollfjord I og II. Trollfjord I nyttar fallet mellom Trollfjordvatnet og fjorden, mens Trollfjord II nyttar fallet mellom Botnvatn og fjor-

den. Trollfjord I har ein installasjon på 2,6 MW og ein årleg middelproduksjon på 11 GWh.

1.3 Prosjektet

Det er framlagt 3 ulike alternativ for utbygging. Søkjaren gjev alternativ A førerang. Alternativet går ut på å utvide reguleringa av Trollfjordvatnet ved å heve vatnet 4,7m, og å overføre Blåskavlelva. Dette vil auke produksjonen med maksimalt 2,7 GWh/år.

1.4 Tidlegare saksgang

NVE kom i si innstilling til Olje- og energidepartementet av 06.01.2000 til at fordelane med ytterlegare regulering av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva (alt. A) var større enn skader og ulemper for dei allmenne og private interessene i vassdraget, og rådde til at konsesjon vart gjeven.

Olje- og energidepartementet fatta 21. desember 2000 vedtak om å avslå søknaden om utviding av Trollfjord I kraftverk i Trollfjordvassdraget. Departementet la i si avgjerd til grunn at det faktum at eit område som Blåskavlen vert rørt ved var den største ulempa og eit sterkt argument mot utbygginga. Etter ei samla vurdering fann departementet at omsynet til natur og miljø måtte få avgjerande vekt framfor omsynet til kraftproduksjon og utnyttinga av kraftverket.

Trollfjord Kraft AS har i brev dagsett 23.01.2002 kravd at saka skal leggjast fram for Stortinget, i samsvar med vassdragsreguleringslova § 8, anna ledd.

1.5 Tilråding frå Olje- og energidepartementet

Departementet kan ikkje sjå at saka står i ei anna stilling i dag enn då departementet gjorde vedtak om å avslå konsesjonssøknaden. Departementet held difor fast ved avslaget i denne meldinga.

2 Utdrag av innstillinga frå Noregs vassdrags- og energidirektorat

2.1 Innleiing

Noregs vassdrags- og energidirektorat la fram innstilling i saka 06.01.2000. Innstillinga er omfattande og følgjer difor denne stortingsmeldinga som uttrykt vedlegg. I punkt 2.2 under er merknadene frå NVE tekne inn. I punkt 2.3 under er vurderinga og konklusjonen frå NVE tekne inn.

2.2 Merknader frå NVE

2.2.1 Innledning

Søker:

Hadsel Energiverk AS (HE) eies av Hadsel kommune og står som eier og driver av Trollfjord Kraftverk I og II i Trollfjordvassdraget. Hadsel kommune i Nordland.

Søknaden:

Søknaden gjelder utvidelse av Trollfjord I kraftverk.

Trollfjord I kraftverk ble satt i drift i 1952, og utnytter fallet mellom Trollfjordvatnet og Trollfjorden. Gjennomsnittlig årlig produksjon i dagens kraftverk er i dag på ca 11 GWh.

Det er søkt om tillatelse etter vassdragsreguleringsloven for utvidelse av reguleringen av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva. Dette skal gi en produksjonsøkning på maksimalt 2,7 GWh.

Det er også søkt om tillatelse til stevning til skjønn ved offentlig kunngjøring (allmannastevning).

Forholdet til annet lovverk:

Tiltakshaver har en aktsomhets- og meldeplikt dersom en under markinngrep skulle støte på forninner, jf. kulturminnelovens § 8.

Tiltaket vurderes av fylkesmannen til ikke å ha forurensningsmessige konsekvenser.

2.2.2 Fallrettigheter

Fallrettighetene tilhører Hadsel Energiverk. Trollfjordvatnet er både inntaksmagasin og reguleringsmagasin. Økt regulering i inntaksmagasin utløser ikke krav om ervervskonsesjon. Det foreligger i dag en privat avtale fra 1947 mellom grunneiere i Trollfjordområdet og HE om erverv av vann- og grunnrettigheter for utbygging av Trollfjord kraftverk. Det er i høringsuttalelsen blitt påpekt av representanter for halvparten av disse grunneierne at denne avtalen ikke gir HE rett til å utvide kraftverket. Dette er et privatrettslig forhold mellom HE og grunneierne. Vi forutsetter at dette ordnes før eventuell utbygging settes igang.

Vi påpeker imidlertid at en tillatelse etter vassdragsreguleringsloven gir adgang til å eksproprier grunn og rettigheter som er nødvendig for å gjennomføre en eventuell utbygging.

HE har opplyst at de vil forsøke å inngå minnelige avtaler med grunneiere om de nødvendige arealer for å gjennomføre utbyggingen.

2.2.3 Eksisterende konsesjoner i vassdraget

Kgl. res. av 28. januar 1949 gir Hadsel kommune tillatelse til å regulere Trollfjordvassdraget, og samtidig overføre vann fra et nabofelt.

2.2.4 Eksisterende inngrep

Det finnes to kraftverk i Trollfjord. Trollfjord I og II. Begges eies og drives av HE. Trollfjord I utnytter fallet mellom Trollfjordvatnet og fjorden, mens Trollfjord II utnytter fallet mellom Botnvatnet og fjorden.

Det er Trollfjord I det er søkt om utvidelse for. Hovedmagasinet Trollfjordvatnet er regulert 19,3 m ved senking. Isvatnet er overført via tunnel til Trollfjordvatnet. Vannveien ned til kraftverket er tunnel og rør i dagen. Kraftverket har en installasjon på 2,6 MW og en årlig midlere produksjon på ca. 11 GWh.

2.2.5 Omsøkt plan

Det er i søknaden beskrevet 3 forskjellige alternativer for utvidelse.

Hovedalternativet A medfører full utvidelse: ny dam og økt regulering i Trollfjordvatn ved å heve HRV 4,7 m, og overføring av Blåskavlelva til Isvatnet fra Vatn 590.

Alternativ B innebærer kun økning av reguleringen av Trollfjordvatnet ved å bygge ny dam og heve HRV med 2,7 m.

Alternativ C gjelder kun overføring av Blåskavlelva til Isvatnet.

HE har alt A som 1. prioritet, dernest alt C. Alt. B er ifølge HE svært lite aktuelt pga høy utbyggingspris og liten produksjonsøkning.

Det skal bygges en plate- eller betongdam ved utløpet av Trollfjordvatnet. Byggearbeidene skal gjennomføres uten vei. Tiltakene krever ingen nye veier eller kraftlinjer. Ved overføring av Blåskavlelva er det tenkt å plassere en massetipp ved påhugget vest for Isvatnet. Inntaket for overføringen skal legges i Vatn 590. I utløpet av dette vatnet skal det bygges en terskel for å heve vannstanden.

Byggetiden er beregnet til 1/2 år.

Etter våre foreløpige beregninger er kraftøkningen for alternativ A i bestemmende år beregnet til ca 400 nat. hk. Søker har oppgitt økningen til 500 nat. hk. Vi vil komme tilbake med detaljerte beregninger på dette i forbindelse med eventuell beregning av konsesjonskraft- og avgifter.

2.2.6 Kraftproduksjon og kostnader

Tabell 2.1 Oversikt over kraftproduksjon og utbyggingskostnader

Alternativ	Prod. økn. (GWh)	Utbygg. kostn. (mill kr)	Utbygg. pris (kr/kWh)
A	2,7	8,9	3,3
B	0,3	1,5	5,0
C	2,5	6,4	2,6

2.2.7 Forholdet til Samlet plan

Prosjektet er ikke vurdert i forhold til Samlet plan da tilleggsproduksjonen for alle alternativ er mindre enn 5 GWh.

2.2.8 Forhold til verneplaner, fylkes- og kommuneplaner m.m.

De berørte vassdragene er ikke med i Verneplan for vassdrag. Trollfjorden med omkringliggende areal er båndlagt i kommuneplanen i påvente av avklaring om framtidig bruk av disse områdene i naturvernsammenheng. Det er et internasjonalt kjent naturområde.

2.2.9 Tiltakets virkninger

Fordeler

Produksjonsøkningen vil gi noe bedre leverings-sikkerhet lokalt og bedre utnyttelse av nettkapasiteten. Alt A vil hovedsaklig gi økt vinterkraft.

Skader, ulemper, negative ringvirkninger

Økt regulering av Trollfjordvatn vil demme opp noe nytt areal, og gi økt reguleringssone. Det skal bygges en dam i utløpet av Trollfjordvatnet. Overføringen fra Blåskavlelva medfører redusert vannføring i elva ned mot Higravfjorden, som er godt eksponert i landskapet. Inntaksmagasinet Vatn 590 er tenkt regulert 3 m ved senking. Masser fra overføringstunnelen er tenkt lagt ved Isvatnet i området der den lokale turistforeningen har hytte. Overføringen medfører økt vanngjennomstrømming i Isvatnet.

2.2.10 Høring og distriktsbehandling

Søknaden har vært kunngjort og sendt på høring på vanlig måte. I forbindelse med sluttbehandlingen var det høsten 99 befaringsprosjektområdet med representanter fra Hadsel kommune, HE og NVE.

Høringsuttalelsene har vært forelagt søker for kommentarer.

2.2.11 Oppsummering av høringsuttalelser, andres vurdering

Innkomne uttalelser er referert foran. Vi vil her bare referere hovedpunktene i uttalelsene.

Hadsel kommune:

Utbyggingen vil forringe naturkvalitetene i området. Redusert vannføring i elva mot Higravfjorden er negativt. Ulempene er mindre enn fordelene ved å utvide eksisterende kraftverk. Anbefaler full utvidelse i samsvar med alt.A.

Nordland fylkeskommune:

Fylkeskommunen viser til at alt. A og C berører et viktig breområde, og påpeker det negative ved redusert vannføring i Blåskavlelva. Noen friluftsinnteresser i tilknytning til hytta ved Isvatnet vil bli berørt. Utbygging er marginal med høy kostnad, men har relativt små konsekvenser. Fylkeskommunen tilrår en utbygging i samsvar med alt. A.

Fylkesmannen i Nordland:

FM har innvendinger til alt. A og B. De mener imidlertid at utvidelsen representerer små reelle konflikter i kraft av sin størrelse. Det er ingen konsekvenser for fisk. De påpeker at Blåskavlen utgjør en uvanlig naturtype og er et intakt brevassdrag,

og at det er friluftslivinteresser ved Isvatnet. Det er også et godt område for tindebestigning. De understreket at utbyggingsplanene ligger i et inngrepsfritt naturområde. De avslutter med å konkludere at de har ingen merknader til alt. B.

Naturvernforbundet i Nordland:

Naturvernforbundet sendte først sin uttalelse til fylkestinget. De uttaler at det er av stor betydning å ha et uberørt fjord- og tindelandskap med bre og brevassdrag. Naturvernforbundet slutter seg til fylkesmannens vurdering, og mener at det er en marginal utbygging med lav nyttefaktor. De ber om at fylkestinget avviser søknaden.

Direktoratet for naturforvaltning (DN):

DN påpeker Blåskavlens betydning som eneste bre/brevassdrag i Lofoten. De mener en overføring vil redusere dette naturelementets verdi, og påvirke områdets status som «inngrepsfri sone 2». DN går imot at det gis tillatelse til alt. A og C

FRIFO Nordland:

FRIFO går imot en utvidelse, og peker på at Blåskavlen er et særegent naturområde. Området blir brukt til friluftsliv. For øvrig viser de til at prosjektet har liten økonomisk nytteverdi og gir marginal produksjon.

Aksjonsgruppa for vern av Trollfjordområdet:

Aksjonsgruppa mener at ytterligere utbygging av Trollfjorden er økonomisk så tvilsomt og inngrepsmessig så ødeleggende for området, at søknaden om konsesjon må avslås.

Odd Bøyding:

Bøyding er grunneier i Trollfjorden. Han bestrider HEs rett til å utvide på bakgrunn av kontrakt med grunneiere fra 1947. Han understreker at Trollfjorden er en unik turistattraksjon, og at DN har prøvd å bruke forkjøpsretten for å verne halve Trollfjordvatnet pga dens status som inngrepsfritt naturområde. Bøyding påpeker at Lofast vil berøre store uberørte områder, og at det derfor er viktig å bevare Trollfjorden og området rundt. Kommunen er dessuten restriktiv til hyttebygging. Utvidelsen gir marginal nytte. Bøyding er derfor imot at prosjektet gis tillatelse.»

2.3 Vurdering og konklusjon frå NVE

Hadsel Energi ønsker å prioritere alt. A framfor alt. C. Alt. B anses som svært lite uaktuelt i dag pga. høy kostnad og liten produksjonsøkning. Kommunen og fylkeskommunen er positive til søknaden om full utvidelse etter alt A, mens de andre som har uttalt seg er gjennomgående negative til alt A og C. Det er først og fremst inngrepet i Blåskavlen og Blåskavlelva disse høringsuttalelsene fokuserer på.

Blåskavlen er et av få kystnære breområder i regionen, og betraktes som et viktig naturdokument. Det blir også understreket at Trollfjorden er en internasjonalt kjent turistattraksjon ved at Hurtigruta kjører innom fjorden. De fysiske endringene som følge av overføringen er først og fremst knyttet til sterkt redusert vannføring i Blåskavlelva ned mot fjorden, og manøvreringen av Vatn 590. Elva fra Blåskavlen renner ned mot Higravfjorden, og den er godt eksponert mot riksveien/Lofast og bebyggelsen på den andre sida av fjorden.

Inntaket skal være i Vatn 590 som ligger nedenfor breen. Det skal etableres et inntaksmagasin ved hjelp av en terskel i utløpet. Videre er tunnelmassen fra overføringstunnelen tenkt lagt ved påhugget i skråningen vest for Isvatnet. Massetippen vil være godt synlig i landskapet rundt vatnet, også fra turisthytta som ligger like ved. Området er imidlertid ikke mye brukt i friluftssammenheng pga den bratte topografien og generelt vanskelig tilgjengelig område.

Det er ingen særlige fiskeinteresser som blir berørt i noen av vassdragene. Redusert vannføring i Blåskavlelva vil imidlertid være negativt landkapsestetisk sett, selv om restfeltet etter hvert vil bidra til økende vannføring. Utbygger har beregnet en restvannføring på ca 50 % ved utløpet i fjorden.

Trollfjordvatnet har i dag en regulering på over 19 m i form av senking. HE opplyser at vatnet stort sett er nedtappet hver vår. De økte konsekvensene av reguleringsøkning på 4, 7 m vil derfor være marginale i forhold til dagens situasjon. Et nytt damanlegg ved utløpet blir et nytt teknisk inngrep og vil være negativt for landskapet rundt vatnet. Det vil imidlertid ikke være synlig fra Trollfjorden. HE opplyser at det sjelden går vann over utløpet og ned i elva som renner ned i Trollfjorden. Elveleiet er stort sett tørrlagt i turistsesongen. Økt regulering vil derfor ikke endre nevneverdig på denne situasjonen.

I denne saken synes det ikke å være de fysiske inngrepene som følger av tiltaket, som forårsaker de største konfliktene i saken. Isolert sett er det relativt små inngrep i forhold til de tekniske inngre-

pene som allerede er etablert ved Trollfjordvatnet og Isvatnet. Det er heller vissheten om at et område som Blåskavlen i det hele tatt blir berørt, som gir det høye konfliktnivået. Overføring av avløpet fra Blåskavlen er et teknisk inngrep i et intakt brevassdrag. Denne typen kystbre karakteriseres som en unik naturtype i regional målestokk. Området er også karakterisert som inngrepsfri sone 2 i DN-rapport «Inngrepsfrie naturområder i Norge». Vissheten om at Blåskavlen, som et enestående naturdokument og uberørt naturområde, ikke har sine naturlige prosesser intakt oppleves som svært negativt. Dette medfører at alt A og C oppleves som svært konfliktfylte. Ut i fra denne betraktningen vil avbøtende tiltak som f. eks minstevannføring og landskapstilpasning av tippen ikke redusere de negative konsekvensene i særlig grad. Prosjektet er også så marginalt at slipp av minstevannføring vil redusere lønnsomheten av utbyggingen svært mye.

Skadeomfanget på natur og miljø synes å være begrenset med unntak av redusert vannføring i Blåskavlelva og regulering av Vatn 590. Elva vil bli tørrlagt i lange perioder, og vannstanden i Vatn 590 vil variere mer enn i dag og vannet kan være nedtappet i lengre perioder. Blåskavlen er imidlertid svært vanskelig tilgjengelig område. Magasinet vil ikke være synlig fra der folk ferdes. Det samme gjelder dammen ved utløpet av Trollfjordvatnet.

Teknisk/økonomisk vurdering

NVE har kontrollert produksjon – og kostnadsberegningene som er gjengitt i søknaden, og vi har ingen spesielle kommentarer til disse. Alt A synes å være noe kostbart (3,3 kr/kWh) i forhold til gjennomsnittskostnaden for gjenværende utbyggbar vannkraft. Vi mener likevel at utbyggingskostnaden ligger innenfor et økonomisk område som kan aksepteres. I forhold til alt A, er alt C med bare overføring bedre økonomisk sett, men gir noe mindre produksjon. Alt B som ikke inkluderer overføring, men bare økt regulering av Trollfjordvatnet, har en svært høy utbyggingspris (5 kr/kWh) og gir liten produksjonsøkning.

Alt A gir i hovedsak mer vinterkraft (2,8 GWh), men noe mindre sommerkraft enn i dag (-0,1 GWh), mens alt C gir 0,6 GWh mer vinterkraft og 1,9 GWh mer sommerkraft.

Den omsøkte utbyggingen gir økt produksjon og bedre utnyttelse av kapasiteten. Utvidelsen av Trollfjord kraftverk medfører imidlertid ingen stor produksjonsgevinst i nasjonal målestokk. Vi vil også påpeke at prosjektet har forholdsvis høye ut-

byggingskostnader i forhold til produksjonsgevinsten.

En økt regulering og overføring av Blåskavlelva vil gi ytterligere skader på natur og miljø. I forhold til de forholdsvis store tekniske inngrepene som allerede er etablert i Trollfjordvassdraget, anser vi likevel en utvidelse etter alt A for å gi små negative konsekvenser i forhold til fordelene ved prosjektet.

Konklusjon

NVE har vurdert de innkomne uttalelsene, og finner etter en samlet vurdering at fordelene med utbyggingen er større enn skadevirkningene og ulempene for allmenne og private interesser, jf vassdragsreguleringsloven § 8.

NVE anbefaler at Hadsel Energi får konsesjon til ytterligere regulering av Trollfjordvatn og overføring av Blåskavlelva som omsøkt.

NVE anbefaler at Hadsel Eneregi AS gis tillatelse til allmannastevning.

NVE vil anbefale at konsesjon gis på de vilkår som fremgår av vedlagte utkast.»

3 Fråsegrner til innstillinga frå NVE

Olje- og energidepartementet sende 11.01.2000 innstillinga frå NVE på høring til Hadsel kommune, Nordland fylkeskommune, Kommunal- og regionaldepartementet, og Miljøverndepartementet.

Kommunal- og regionaldepartementet ingen har ikkje merknader i saka.

Hadsel kommune og Nordland fylkeskommune kommune har ikkje merknader til NVE si innstilling og rår til at det vert gjeve løyve til utvida regulering av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva.

Miljøverndepartementet uttaler i brev av 04.04.2000:

«Trollfjord I kraftverk ble satt i drift i 1952 og utnytter fallet mellom Trollfjordvatnet og Trollfjorden. Midlere produksjon i dag er 11 GWh pr. år.

Alternativ A som er det omsøkte alternativet kan gi 2,7 GWh meget dyr kraft sammenliknet med de fleste andre vannkraftprosjekter som nå er til konsesjonsbehandling. Det omfatter utvidelse av reguleringen av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva. Alternativ B omfatter kun ytterligere regulering av Trollfjordvatnet og er i følge søker svært lite aktuelt pga høy pris og liten produksjonsøkning. Alternativ C omfatter kun overføring av Blåskavlelva

og er noe rimeligere enn alternativ A, men gir lite vinterkraft.

Prosjektet er ikke vurdert i Samla Plan da Samla Plan kun omtatter prosjekter over 5 GWh.

NVE mener at fordelene ved utbyggingen er større enn skadevirkningene og ulempene, og anbefaler at på denne bakgrunn at det gis konsesjon som omsøkt.

Vi har forelagt NVEs innstilling for DN og fylkesmannen i Nordland, jf vedlegg. Uttalelsene er også oversendt på e-mail.

Både DN og fylkesmannen går i mot de alternativene som berører overføringen av Blåskavlelva, dvs. alternativene A og C. Skadevirkningene er i følge disse etater vesentlig knyttet til Blåskavlvasdraget inkl. isbreens verdi som enestående naturdokument og uberørt naturområde.

Vi viser til disse uttalelsene for en nærmere beskrivelse av verdiene i området og av konflikten. I tillegg vil vi peke på at den store landskapsmessige verdi som Blåskavlelva med sine mange vakre fossefall representerer sett fra riksvegen langs Higravfjorden. Vannføringen vil bli sterkt redusert i disse fossefallene.

Vår konklusjon er at vi vil sterkt frarå at det gis konsesjon til alternativ A og C. Etter vår erfaring er det meget sjelden at skadene og ulempene så klart er av større betydning enn de fordeler som reguleringen vil medføre jf vassdragsreguleringsloven § 8.»

4 Departementet sitt avslag på konsesjonssøknaden

Ved brev av 21. desember 2000 av slo Olje- og energidepartementet søknaden om løyve. Brevet har følgende ordlyd:

«Olje- og energidepartementet viser til søknad datert 14.08.98 om utvidelse av Trollfjord kraftverk i Trollfjordvassdraget i Hadsel kommune. Departementet fikk oversendt saken med innstilling fra NVE i brev av 06.01.1999. Innstillingen har vært på høring hos kommunen, fylkeskommunen, berørte departement og andre offentlige instanser og organisasjoner.

Prosjektet har tre alternativ. Hovedalternativet (alt. A) innebærer utvidelse av reguleringen av Trollfjordvatnet med ca. 5 m heving og overføring av Blåskavlelva ved overføringstunnel. Produksjonsøkningen vil maksimalt bli 2,7 GWh.

Blåskavlen er et av få kystnære breområder i regionen, og betraktes som et viktig naturdokument. Trollfjorden er en internasjonalt kjent turistattraksjon ved at Hurtigruta kjører innom fjorden. Overføringen av avløpet fra Blåskavlel-

va er et teknisk inngrep i et inntakt brevassdrag. Denne typen kystbre karakteriseres som en unik naturtype i regional målestokk. De fysiske endringene som følge av overføringen er først og fremst knyttet til sterkt redusert vannføring i Blåskavlelva ned mot fjorden, og manøvreringen av inntaksmagasinet. Elva fra Blåskavlen renner ned mot Higravfjorden, og den er godt eksponert mot riksveien.

Tunnelmassen fra overføringstunnelen er tenkt lagt ved påhugget i skråningen vest for Isvatnet. Massetippen vil være godt synlig i landskapet rundt vatnet, også fra turisthytta som ligger like ved. Området er imidlertid ikke mye brukt i friluftssammenheng pga den bratte topografien og generelt vanskelig tilgjengelig område. Ingen særlige fiskeinteresser berøres i noen av vassdragene.

Trollfjordvatnet er stort sett nedtappet hvert år. De økte konsekvensene av reguleringssøkning vil derfor være marginale. Et nytt damanlegg ved utløpet blir et nytt teknisk inngrep og vil være negativt for landskapet rundt vatnet. Det vil imidlertid ikke være synlig fra Trollfjorden. Elveleiet ned i Trollfjorden er stort sett tørrlagt i turistsesongen. Økt regulering vil derfor ikke endre nevneverdig på denne situasjonen.

NVE finner i sin innstilling at fordelene med utbyggingen er større enn skadevirkningene og ulempene for allmenne og private interesser. NVE anbefaler derfor at Hadsel Energi får konsesjon til ytterligere regulering av Trollfjordvatn og overføring av Blåskavlelva etter alt. A.

Fylkesrådet i Nordland har ingen merknader til NVEs innstilling og tilrår at konsesjon innvilges i henhold til fylkestingets vedtak om at det blir gitt konsesjon etter alternativ A. Hadsel kommunestyre anbefaler også enstemmig ovenfor vassdragsmyndigheten å gi tillatelse til utvidelse av Trollfjordanleggene.

Aksjonsgruppen for bevaring av Trollfjorden går i mot utbyggingen. Friluftslivets fellesorganisasjon fraråder departementet på det sterkeste om å gi konsesjon for den omsøkte utvidelse av Trollfjorden kraftstasjon, av hensyn til natur og friluftsinteressen i området.

Miljøverndepartementet viser til at både Direktoratet for naturforvaltning og fylkesmannen i Nordland går i mot de alternativene som berører overføringen av Blåskavlelva, dvs. alternativene A og C. Skadevirkningene er ifølge disse etater vesentlig knyttet til Blåskavlvasdraget inkludert isbreens verdi som enestående naturdokument og uberørt naturområde. I tillegg peker Miljøverndepartementet på den store landskapsmessige verdi som Blåskavlelva med sine mange vakre fossefall representerer sett fra riksveien langs Higravfjorden. Miljø-

verndepartementet frarår sterkt at det gis konsesjon til alternativ A og C. Etter deres erfaring er det «meget sjelden at skadene og ulempene så klart er av større betydning enn de fordeler som reguleringen vil medføre, jf vassdragsreguleringsloven § 8».

Hadsel Energiverk har til disse uttalelsene bemerket at ingen av de tiltak som omfattes av alternativene A, B eller C vil være synlig fra sjøen i Raftsundet eller Trollfjorden. Blåskavlbreen er ikke synlig fra sjøen noe sted eller fra eksisterende veier, og ingen terrengmessige inngrep eller bygningsmessige konstruksjoner vil være synlige i Higravfjorden eller Austnesfjorden – bortsett fra redusert vannføring der Blåskavlelva har sitt utløp mot Higravsfjorden.

Olje- og energidepartementet bemerker at selv om det isolert sett er relativt små inngrep i forhold til de tekniske inngrepene som allerede er etablert ved Trollfjordvatnet og Isvatnet, er det vissheten om at et område som Blåskavlen i det hele tatt blir berørt som er den største ulempen og et sterkt argument imot en slik utbygging. Den omsøkte utbyggingen gir økt produksjon på 2,7 GWh/år hovedsakelig vinterkraft, og bedre utnyttelse av kapasiteten. Vassdraget er ikke vurdert vernet i Samlet Plan da tilleggsopotensialet er mindre enn 5 GWh.

Etter en samlet vurdering er departementet kommet til at hensynet til natur og miljø i denne saken må tillegges avgjørende vekt på bekostning av de fordeler dette ville medføre for kraftproduksjonen og utnyttelsen av kraftverket. Departementet anser derfor at skadene og ulempene for de allmenne interesser er av større betydning enn fordelene ved utbyggingen. På denne bakgrunn avslås søknaden om konsesjon.

Olje- og energidepartementet gjør oppmerksom på at det etter vassdragsreguleringsloven § 8 er adgang til å kreve avslaget forelagt for Stortinget.»

5 Kravet frå konsesjonssøkaren om at saka vert lagt fram for Stortinget

I brev av 23.01.2002 krev Trollfjord Kraft AS, den gong Hadsel Energiverk AS, at avslaget frå departementet vert lagt fram for Stortinget i medhald av vassdragsreguleringslova § 8, anna ledd. Brevet lyder som følgjer:

«Hadsel Energiverk AS viser til Olje- og energidepartementets avslag i brev av 21.12.2000 på søknad om ovennevnte.

Hadsel Energiverk AS krever med dette departementets avslag forelagt Stortinget til avgjørelse, jf. vassdragsreguleringsloven § 8 annet ledd.

Hadsel Energiverk AS viser til sin konsesjonssøknad, samt innkomne høringsuttalelser.

Innledningsvis vil Hadsel Energiverk AS bemerke at den typen opprustning og utvidelse av kraftverk som selskapet her har søkt om konsesjon for og fått avslag på, inntil 1995 var omfattet av en statlig tilskuddsordning. Opprustning og utvidelse av eksisterende vannkraftanlegg var således et av de sentrale myndigheters prioriterte områder for å øke energiproduksjonen i landet og øke driftssikkerheten i kraftsystemet. Det vises her bl.a. til St. meld. nr. 37 (1984–1985), St.meld. nr. 38 (1986–87), samarbeidet mellom OED, NVE og vannkraftbransjen i årene 1986–93 med prosjektet «Opprustning og utvidelse av kraftverk». Det vises også til St.meld. nr. 60 (1991–92) og St.prp. nr. 118 (1991–92) hvor man i forbindelse med Samlet Plan og Verneplan IV søkte å legge til rette for en bedre utnyttning av eksisterende vannkraftsystem.

Selv om den statlige tilskuddsordningen til opprustning og utvidelse av kraftanlegg er bortfalt, har Hadsel Energiverk AS ikke oppfattet at dette innebærer en endring i myndighetens prioriteringer, slik at myndighetene nå har gått bort fra opprustning og utvidelse av kraftverk som et foretrukket virkemiddel for å øke energiproduksjonen og øke driftssikkerheten i kraftsystemet. Hadsel Energiverk AS bemerker således at selskapet lojalt, og som en ansvarlig aktør lokalt, har arbeidet for å få gjennomført en utvidelse som er i tråd med sentrale myndigheters prioriteringer.

Nordland fylke er et overskuddsområde når det gjelder elektrisitet. Dette gjelder imidlertid ikke for Vesterålen og Lofotregionen. Regionene har marginal egenproduksjon i forhold til behovet, og det faktum at regionen i sin helhet består av øyer gjør at egenproduksjonen i regionen er særlig verdifull i forhold til driftssikkerheten i kraftsystemet. Trollfjordanlegget – selv så lite det er – er således en viktig ressurs for kraftsystemet – særlig i Lofotenregionen – i krise- og beredskapssituasjoner.

I løpet av 2002 vil aggregat i Trollfjord I kraftanlegg bli fornyet med turbin, generator og kontrollanlegg. Det blir en effektøkning på 30% med beste turbinvirkningsgrad på 92,6%. Med en slik effektøkning vil magasinet utnyttes bedre og konsesjonssøknadens produksjonssøking på 2,7 GWh vil være svært nyttig i denne sammenheng.

Hensynet til driftssikkerheten i kraftsystemet som er fremhevet i vår konsesjonssøknad, synes imidlertid ikke vurdert, eller i det minste ikke omtalt i departementets avslagsbrev. Departementet har således kun veiet hensynet til natur og miljø opp mot «de fordeler dette vil

medføre for kraftproduksjonen og utnyttelsen av kraftverket». Den fordelene reguleringen har for kraftsystemet i Vesterålen og Lofotenregionen synes således ikke vurdert av departementet.

Departementet har avslått vår søknad med at «det er vissheten om at et område som Blåskavlen i det hele tatt blir berørt som er den største ulempen og et sterkt argument mot utbygging».

Hadsel Energiverk AS ser og anerkjenner Blåskavlen som et viktig naturdokument, herunder også det totale systemet som omfatter Blåskavlen og elveløpene ned mot fjorden.

Det er veldokumentert i konsesjonssøknaden at ingen av de omsøkte utvidelsesalternativene innebærer noe som helst inngrep i selve Blåskavlbreen. Isbreen som enestående naturdokument vil således ikke bli berørt av de omsøkte utvidelsesalternativer.

Det er en del av smeltevannet fra breen (Blåskavlen) Hadsel Energiverk AS har søkt om å få overføre til Trollfjordreguleringen. Ettersom det er de natur- og miljømessige forhold som har begrunnet departementets avslag antar Hadsel Energiverk AS at det er Miljøverndepartementets uttalelse om «den store landskapsmessige verdi som Blåskavlelva med sine mange vakre fossefall representerer sett fra riksveien langs Higravfjorden», som har vært utslagsgivende for departementets avslag.

Hadsel Energiverk AS burde naturligvis dokumentert forholdene i Higravfjorden særskilt nøyaktig i konsesjonssøknaden, men man var av naturlige grunner mest opptatt av å påvise forholdene på Raftsund/Trollfjordsiden og ikke på Higrav-/Austnesfjordsiden.

Blåskavelva (elvene) renner ned i en trang dal som ender i en bukt på østsiden i Higravfjorden. Elvene med fossefallene er derfor kun synlig i forholdsvis kort tid for billister langs E 10 på vestsiden av fjorden. Man må vite om elvene for å kunne ha mulighet for å få sett dem når man kjører forbi. Det er ikke anlagt rasteplass eller annen mulighet for stopp annet enn på vegskulderen dersom man vil ta elvene i øyesyn.

Vedlagt følger et videogram som illustrerer det vi har redegjort for ovenfor.

Det hører med til beskrivelsen at det ikke er noe bebyggelse, veier eller stier i det uveisomme terrenget på østsiden av Higravfjorden og i den dalen og bukten elvene fra Blåskavlen kommer ned til havet. Elvene er således utvilsomt en del av et større naturdokument, men det er – i motsetning til det Miljøverndepartementet skriver – et naturdokument som ikke er spesielt tilgjengelig eller synlig for allmennheten. Det må således være den blotte bevissthe-

ten om at et område som Blåskavlen, nærmere bestemt smeltevannet fra elvene, i det hele tatt blir berørt som utgjør departementets begrunnelse for avslaget.

Ettersom Hadsel Energiverk AS helt overraskende fikk avslag på sin søknad, har man naturligvis gått tilbake i sakens dokumenter for å se om man har begått noen feil eller det er forhold for øvrig man burde tatt tak i med større energi.

Hadsel Energiverk AS registrerer først at departementet har tatt Aksjonsgruppen for bevaring av Trollfjordområdet argument om en stor synlig massetipp i skråningen vest for Isvatnet som et faktum. Det vises til at Aksjonsgruppen har operert med mengdeangivelser for utdrevet tunnelmasse som ikke er i samsvar med det som kan drives ut av den tunnelen Hadsel Energiverk AS har søkt om å få anlegge. Hadsel Energiverk AS har søkt om å få bore en tunnel med diameter på 0,5 m. Tunnelen er 650 m lang. Dette gir 250 m³ steinmasse, hvilket er ca. 6 pst. av det masseanslaget Aksjonsgruppa har operert med.

På østsiden av Isvatnet – hvor massetippen er søkt lagt – er det en stor steinur. De beskjedne masser i form av relativt småknust, utboret stein fra overføringstunnelen vil forsvinne helt i ura, og etter et par års tid ikke engang kunne sees. Det bemerkes at Vesterålen Turlag, som fikk overta vår tidligere anleggshytte og som senere har utbygd denne til den omtalte turisthytta (selvbetjeningshytte med 8 soveplasser), har sett at steinmassene fra tunneldrivingen ikke vil innebære noen «visuell genanse» og Turlaget har således ikke hatt innsigelser til Hadsel Energiverk AS' utvidessøknad.

Departementet har således her lagt feilaktig faktumopplysning til grunn for sin avgjørelse.

Til spørsmålet om hva Hadsel Energiverk AS kunne gjort annerledes kommer også at man burde sjekket at man hadde mottatt alle høringsuttalelser slik at man kunne kommentert og eventuelt imøtegått dem.

I den forbindelse vil Hadsel Energiverk AS peke på at man ikke tidligere har registrert en feilaktig opplysning på side 24 i NVEs innstilling av 6.01.2000 til departementet.

I tilknytning til et brev av 4.06.1999 til NVE fra Aksjonsgruppen for bevaring av Trollfjordområdet skriver NVE på side 24 i sin innstilling:

«HE ble også tilsendt Aksjonsgruppen for bevaring av Trollfjordområdet sin uttalelse. HE har ikke kommet med kommentarer til denne.»

Dette er ikke korrekt. HE har aldri mottatt kopi av dette brevet fra Aksjonsgruppen fra NVE. Derfor er det heller ikke kommentert av Hadsel Energiverk AS.

Hadsel Energiverk AS har imidlertid i ettertid fått tilsendt dette brevet fra OED. Brevets innhold og anførsler er imidlertid av en slik art og så spekulasjonspreget at Hadsel Energiverk AS ikke finner det formålstjenlig å kommentere det.

Brevet er imidlertid illustrerende for en slags misforstått «rivalisering» og mistenksomhet mellom Lofoten og Vesterålen. Man kan således i ettertid observere en «rød tråd» i høringsuttalelsene vedrørende denne saken som viser at alle høringsuttalelser fra Lofotenregionen er negative til utvidelsesplanene, mens alle fra Vesterålsregionen og Nordland fylke for øvrig er positive til planene. Et ekstra moment er at Trollfjorden med den omsøkte området for utvidelsene på Austvågøya i sin helhet ligger i Hadsel kommune. Hadsel kommune er en vesterålskommunen, men i Lofoten oppfattes hele Austvågøya, og særlig Trollfjorden som en del av Lofoten. Det er naturligvis vanskelig å forholde seg seriøst til en slik regional og følelsesbasert «interessesmotsetning», men Hadsel Energiverk AS mener for sin del at lokale oppfatninger om hvor Lofoten «begynner» og Vesterålen «slutter» ikke har noen plass i en sak som denne. Hadsel Energiverk AS må imidlertid for sin del kun konstatere og beklage at interessegrupper i Lofoten, som er den regionen som vil ha beredskapsmessig størst nytte av en utvidelse av Trollfjordanleggene, med bakgrunn i delvis feilaktige og i stor grad spekulative anførsler, har bevirket at departementet har avlått vår søknad.

Det har kostet Hadsel Energiverk AS atskillig overvinnsel å gå til det for selskapet alvorlige skritt å klage departementets avslag inn for Stortinget – og det er ikke med lett hjerte dette gjøres. Helst hadde vi naturligvis sett at departementet selv vurderte sitt opprinnelige vedtak og kom fram til et annet resultat – slik at man slapp å bry Norges Storting med en sak som i nasjonal målestokk er svært beskjeden.

For Hadsel Energiverk AS – og for fremtidige vurderinger og avgjørelser når det gjelder utvidelse av små, men lokalt viktige, kraftstasjoner – føler Hadsel Energiverk AS det er vanskelig å slå seg til ro med departementets avgjørelse uten å ha prøvd alle muligheter.»

Trollfjord Kraft AS har ved brev til Olje- og energidepartementet av 03.07.2003 kome med supplerande merkander i saka. Brevet lyder som følger:

«Det vises til Olje- og energidepartementets avslag i brev av 21.12.2000, samt vårt brev av 23.01.2002.

Hadsel Energiverk AS har skiftet firmanavn til Trollfjord Kraft AS. Trollfjord Kraft AS vil

med dette orientere departementet om at selskapet nå har gjennomført opprustningen av Trollfjord I kraftanlegg, ved at det er skiftet turbin, generator og kontrollanlegg. Dette utgjør en effektøkning på 30%. Dvs. at de tiltak som ikke behøver ny konsesjon er gjennomført.

Vår anmodning til Stortinget om omgjøring av departementets vedtak for så vidt gjelder nektelsen av konsesjon til å tilføre Trollfjord I kraftanlegg mer vann fra Isvannet og smeltvann fra Blåskavlen, som beskrevet i vår konsesjonssøknad og i vår anmodning til Stortinget av 23.01.2002, står imidlertid fast.

Vi har i vår anmodning til Stortinget nøye redegjort for, og dokumentert med videoopptak, at departementets beskrivelse i avslagsbrevet av 21.12.2000 av Blåskavlen og eksponeringen av elva mot riksveien langs Higravfjorden er påvirket av unøyaktigheter i høringsuttalelser som er negative til prosjektet. Den omtalte Blåskavlelva er, som videoopptaket viser, i realiteten en god del atskilte småbekker. Skal disse småbekkene kunne observeres bør dette skje fra båt fra Higravfjorden, på grunn av at stans med bil på riksveien for å se på bekkene vil skape trafikkfare.

Som nevnt i vår anmodning av 23.01.2002 anerkjenner Trollfjord Kraft AS naturligvis Blåskavlen som et naturdokument, men breen og det uberørte vannfallet fra breen mot sjøen er ikke så unikt som departementet fremholder. Det vises her til at Lofotens og Vesterålens høyeste fjell, Møysalen på Hinnøya, har to breer og breelv som er uberørte fra fjell til fjære. Det vises også til at Møysalen med sine breer og breelv vil inngå i Møysalen nasjonalpark, jf. St. melding nr. 62 (1991–92), og således bli vernet for all fremtid. Avstanden mellom breene under Møysalen og Blåskavlen er få mil i luftlinje.

Trollfjord Kraft AS har tatt for gitt at departementet var innforstått med etableringen av Møysalen nasjonalpark, og at denne inneholder uberørt kystalpin natur med breer og breelv, ettersom departementene er høringsinstanser i slike saker. Ettersom det ikke fremgår noe om dette av departementets avslagsbrev, antar Trollfjord Kraft AS at dette er et nytt moment som departementet ikke har vurdert i saken.»

6 Tidlegare praksis for å avslå konsesjonssøknader

I St.meld.nr. 50 (1997–98) Om kraftutbygging i Øvre Otta gjer departementet greie for følgjande tre saker om kraftutbygging der det vart gjeve avslag

på søknader om konsesjon, i tillegg til søknaden om kraftutbygging i Øvre Otta:

1. Reguleringen av Femunden.
2. Utbygging av Dagalifalla.
3. Regulering og utbygging av Steinslandsvassdraget.

I saka om avslag på søknaden om kraftutbygging i Øvre Otta syner departementet til Innst.S.nr. 200 (1998–99). I si handsaming gjekk Stortinget inn for å ta kravet frå Kraftlaget Opplandskraft, Tafjord Kraftselskap og Glommen og Laagens Brukseierforening delvis til følgje. Regjeringa vart pålagt å gje konsesjon til ei redusert utbygging. Samstundes vart kravet om overføringa frå Breidalsmagasinet til Glitra avsele. I juni 2001 vart det gjeve løyve etter vannressurslova ved kongeleg resolusjon i tråd med føresetnadene til Stortinget.

I St.meld.nr 23 (2002–2003) Om kraftutbygging i Hattebergvassdraget la regjeringa fram melding om avslaget på konsesjonssøknaden frå Kvinnherad Energi AS. Stortinget stadfesta avslaget frå regjeringa. Ein viser til Innst. S. nr. 257 (2002–2003).

7 Merknader frå Olje- og energidepartementet

7.1 Bakgrunn for saka

Hadsel kommunale Kraftverk, seinare Hadsel Energiverk AS, nå Trollfjord Kraft AS, fekk ved kongeleg resolusjon av 28. januar 1949 løyve til å regulere Trollfjordvassdraget og å overføre vatn fra eit nabofelt. Løyvet gav rett til å regulere vassdraget ved å senke vatnet 19,3 m. Det er to kraftverk i Trollfjord, Trollfjord I og II. Trollfjord I nyttar fallet mellom Trollfjordvatnet og fjorden, mens Trollfjord II nyttar fallet mellom Botnvatn og fjorden. Trollfjord I har ein installasjon på 2,6 MW og ein årleg middelproduksjon på 11 GWh.

7.2 Om søkjaren

Trollfjord Kraft AS er fullt ut eigd av Hadsel kommune. Selskapet eig og driv tre kraftstasjonar med ein samla årleg produksjon på ca. 19 GWh.

7.3 Prosjektet

Det er framlagt 3 ulike alternativ for utbygging. Søkjaren gjev alternativ A førerang. Alternativet går ut på å utvide reguleringa av Trollfjordvatnet ved å heve vatnet med 4,7m, og å overføre Blåskavlelva.

Dette vil auke produksjonen med maksimalt 2,7 GWh/år.

7.4 Innstillinga frå NVE – kort oppsummering

NVE rådde i si innstilling til departementet til at løyve vert gjeve etter alternativ A. NVE peikar på at utbygginga vil auke produksjonen og betre utnyttinga av kapasiteten, men at den er liten i nasjonal samanheng. Prosjektet har høge produksjonskostnader i høve til produksjonsgevinsten. Dei fysiske inngrepa synest isolert sett relativt små i høve til dei tekniske inngrepa som allerede er etablert ved Trollfjordvatnet og Isvatnet. Det faktum at eit område som Blåskavlen vert rørt ved fører likevel til eit høgt konfliktnivå i saka. NVE rår til at det vert gjeve løyve til å utvide Trollfjord I kraftverk ved å regulering av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva.

7.5 Oppsummering av fråsegnene til innstillinga frå NVE

Olje- og energidepartementet har hatt innstillinga frå NVE på høyring. Fråsegnene er i sin heilskap tekne inn i kap. 3.

Kommunal- og regionaldepartementet har ikkje merknader til innstillinga frå NVE. Hadsel kommune og Nordland fylkeskommune kommune har ikkje merknader til innstillinga og rår til at det vert gjeve løyve til utvida regulering av Trollfjordvatnet og overføring av Blåskavlelva (alt. A).

Miljøverndepartementet peikar på omsynet til Blåskavlen og Blåskavlelva som eit eineståande naturdokument og urørt naturområde. Departementet held frem at det er sær seldsynt at skadane og ulempene så klart er større enn fordelane tiltaket vil føre med seg, og rår sterkt frå at det vert gjeve løyve til alternativa A og C.

7.6 Vurderinga etter vassdragsreguleringslova § 8

Etter vassdragsreguleringslova § 8, 1. ledd bør styresmaktene normalt berre gje løyve til vassdragsregulering når *«skader eller ulemper for allmenne eller private interesser anses for å være av mindre betydning i sammenligning med de fordeler reguleringen vil medføre. Hensyn bør dessuten tas til andre skade- og nyttevirksomheter av samfunnsmessig betydning.»*

Ein skal normalt berre gje konsesjon dersom skadene eller ulempene er av mindre tyding samanlikna med fordelane som tiltaket vil føre med seg.

Ved vurderinga av fordeler og ulemper må ein ikkje berre må sjå hen til dei nærliggjande verkna-dene, men og indirekte og meir fjerne følgjer. Vur-deringa om løyve skal gjevast, ligg innafor det frie skjønnet til konsesjonsstyresmaktene.

Ei utviding av Trollfjord I kraftverk i samsvar med tilrådinga frå NVE vil auke den årlege kraft-produksjonen med 2,7 GWh.

Dei tekniske inngrepa vert isolert sett relativt små i høve til dei inngrepa som alt er etablert i Trollfjordvassdraget.

Ei overføring av Blåskavlelva vil føre til sterkt redusert vassføring i Blåskavlelva ned mot fjorden.

Blåskavlen er eit av få kystnære breområde i regionen, og vert rekna som eit viktig naturdoku-ment. Visse om at dette området vert rørt ved er den største ulempa og eit sterkt argument mot ei utviding slik det er søkt om.

7.7 Vurdering og tilråding frå departementet

Konsesjon skal normalt berre gjevast dersom ska-dene eller ulempene er av mindre vekt samanlikna med fordelane som tiltaket fører med seg. Noko kvalifisert overvekt vert ikkje kravd.

Ved vurderinga av søknaden fann Olje- og ener-gidepartementet etter ei samla vurdering at omsy-net til natur og miljø måtte få avgjerande vekt i sa-

ka. Omsynet til Blåskavlen som eit urørt naturom-råde står her sentralt.

Ei utviding av Trollfjord I kraftverk som om-søkt vil kun gje eit heilt begrensa bidrag til kraft-produksjonen.

Olje- og energidepartementet kan ikkje sjå at det har kome fram med nye moment i saka som gjer at departementet finn grunn til å endra si vur-dering. Departementet vil i denne samanheng pei-ke på at opprettinga av Møysalen nasjonalpark ikkje kan vere avgjerande for spørsmålet om kon-sesjon skal gjevast.

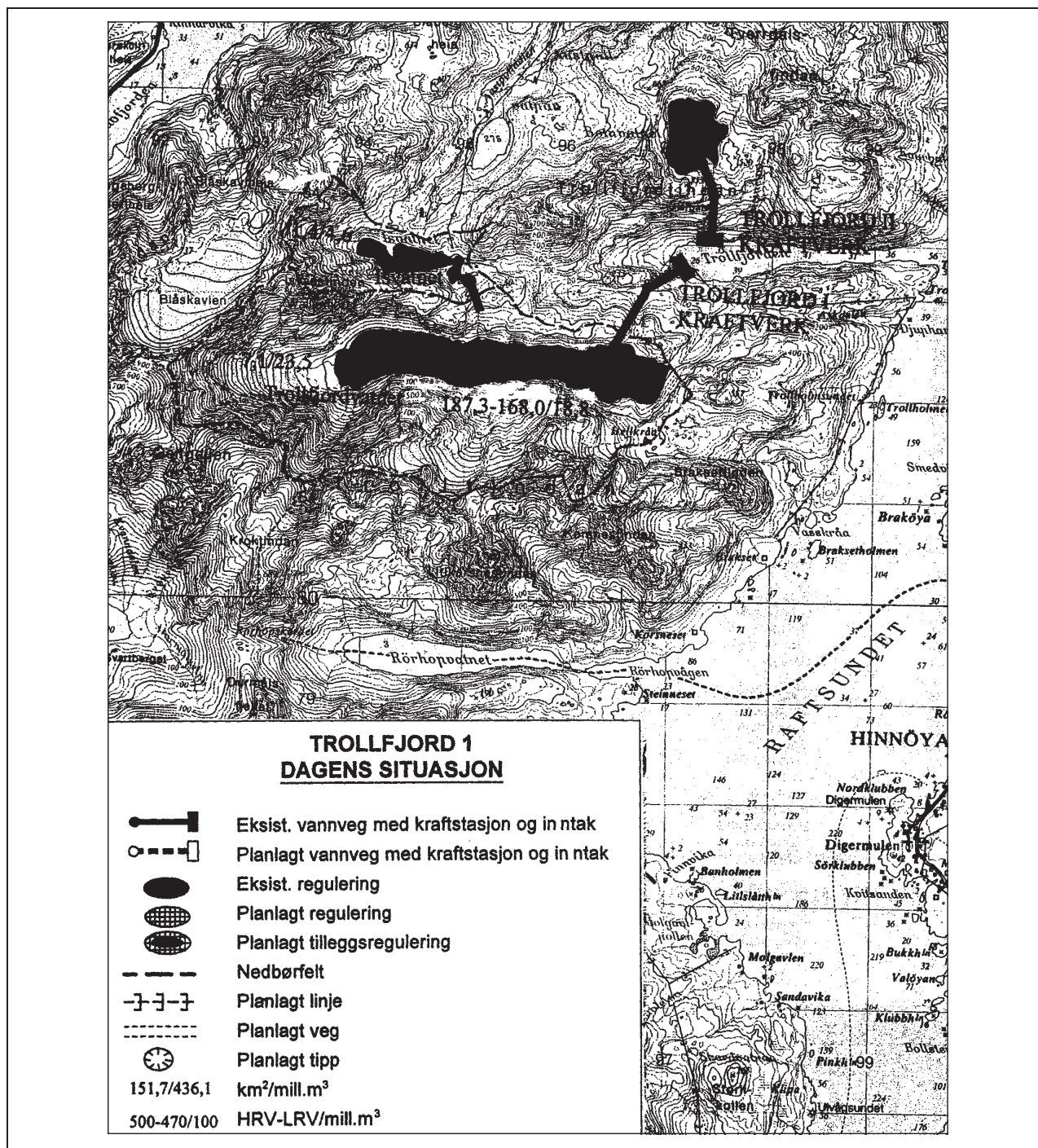
Dei momenta som Hadsel Energiverk AS held fram i klagen, og som har vore av avgjørande ty-ding for vedtaket, var kjende då departementet gjorde vedtak om å avslå søknaden.

Det er framleis departementet si oppfatning at skadeverknadene ved prosjektet er større enn for-delane, og at avslaget på søknaden om utviding av Trollfjord I anlegget derfor bør oppretthaldast.

Olje- og energidepartementet

tilrår:

Tilråding frå Olje- og energidepartementet av 7. november 2003 om utviding av Trollfjord I kraft-verk i Trollfjordvassdraget blir send Stortinget.

Vedlegg 1**Kart over Trollfjordvassdraget**

Figur 1.1